

ATTUNDA TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2020-09-03
meddelad i
Sollentuna

Mål nr: B 15535-19

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

ADAN Mohamed Hassan, 20030630-7794
c/o Sis Ungdomshem Bärby
Funbo-Broby
755 97 Uppsala
Medborgare i Somalia

Offentlig försvarare:

Advokat Göran Witt-Strömer
Witt-Strömer Advokatbyrå AB
Västmannagatan 1, 3 tr
111 24 Stockholm

Offentlig försvarare genom substitution:

Advokat Volkan Yesil
Epsilon Advokatbyrå AB
Västmannagatan 1, 3 tr.
111 24 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Jenny Östling
Åklagarmyndigheten
Norrorts åklagarkammare i Stockholm
Box 950
191 29 Sollentuna

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 940 191 29 Sollentuna	Tingsvägen 11	08-561 696 01 E-post: brottmalsenhet.attunda.tingsratt@dom.se www.attundatingsratt.domstol.se		måndag - fredag 08:00-16:30

Målsägande

1. Sekreteress A, se Partsbilaga sekretess
Sekreteress

Ställföreträdare:
Sekreteress A1
Sekreteress

Ställföreträdare:
Sekreteress A2
Sekreteress

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Sandra Danowsky Prytz
Advokatbyrå Tove Sander AB
Hjärnegatan 3, 1 tr
112 29 Stockholm

2. Sekreteress B, se Partsbilaga sekretess
Sekreteress

Ställföreträdare:
Sekreteress B1
Sekreteress

Ställföreträdare:
Sekreteress B2
Sekreteress

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Henrik Kyllerstedt
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Försök till våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 1 st brottsbalken och 6 kap 15 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 januari 2020 samt 23 kap 1 § brottsbalken 2019-11-27

2. Sexuellt ofredande, 6 kap 10 § 1 st brottsbalken
2019-12-18
3. Olaga hot, 4 kap 5 § 1 st brottsbalken
2019-12-18

Påföljd m.m.
Ungdomsvård

Lagrum som åberopas
29 kap 7 § 1 st brottsbalken
34 kap 1 § 1 st brottsbalken
34 kap 2 § brottsbalken

Skadestånd

1. Adan Mohamed Hassan ska betala skadestånd till Sekretess A med 78 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 27 november 2019 till dess betalning sker.
2. Adana Mohamed Hassan ska betala skadestånd till sekretess B med 17 500 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 18 december 2019 till dess betalning sker.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig för de uppgifter som har lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar och som kan röja Sekretess A:s och Sekretess B:s identiteter. Detta innefattar identitetsuppgifter för dem och för deras föräldrar (ställföreträdare) samt andra uppgifter som kan leda till att deras identitetsuppgifter går att klarlägga. Samma sekretessbestämmelse ska också fortsätta att vara tillämplig på identitetsuppgifterna i partsbilaga till denna dom.

Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen ska, i den mån uppgifterna inte har tagits in i domen, fortfarande vara tillämpliga på uppgifterna i läkarintyget enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m. (s. 2-5) samt den rättspsykiatriska undersökningen (samtliga sidor utom s. 1 rättspsykiatriskt utlåtande) som har lagts fram inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Henrik Kyllerstedt får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 80 144 kr. Av beloppet avser 50 895 kr arbete, 12 850 kr tidsspillan, 370 kr utlägg och 16 029 kr mervärdesskatt.
2. Sandra Danowsky Prytz får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 115 043 kr. Av beloppet avser 73 008 kr arbete, 18 247 kr tidsspillan, 779 kr utlägg och 23 009 kr mervärdesskatt.

3. Göran Witt-Strömer får ersättning av staten med 192 695 kr för sitt arbete som försvarare. Av beloppet avser 112 320 kr arbete, 32 125 kr tidspillan, 9 711 kr utlägg och 38 359 kr mervärdesskatt.
 4. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdena.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat, i första hand att Adan Mohamed Hassan ska dömas för *grov våldtäkt mot barn* alternativt *våldtäkt mot barn* (6 kap. 4 § st. 1 och 3 brottsbalken) och i andra hand att Adan Mohamed Hassan ska dömas för *försök till grov våldtäkt mot barn* (6 kap. 4 § st. 1 och 3 och 23 kap. 1 § brottsbalken) alternativt *försök till våldtäkt mot barn* (6 kap. 4 § st 1 och 23 kap. 1 § brottsbalken), enligt gärningsbeskrivningen i åtalspunkt 1.

Åklagaren har även yrkat att Adan Mohamed Hassan ska dömas för *sexuellt ofredande* (6 kap. 10 § 1 st. brottsbalken) och för *olaga hot* (4 kap. 5 § 1 st. brottsbalken), enligt gärningsbeskrivningarna i åtalspunkterna 2.1 och 2.2.

Åtalspunkt 1Yrkande i första hand: grov våldtäkt mot barn (alternativt våldtäkt mot barn)

Adan Mohamed Hassan har hållit fast Sekretess A och stoppat upp sitt finger alternativt fingrar i Sekretess A:s anal. Han har samtidigt hållit fast Sekretess A och talat om för Sekretess A att han har haft kniv. Sekretess A var vid tillfället 12 år. Adan Mohamed Hassan släpper Sekretess A först när Sekretess A erbjuder honom sin veckopeng som består av ca 200 kronor. Adan Mohamed Hassan tar då pengarna och lämnar platsen. Det hände den 27 november 2019 i Upplands Väsby kommun.

Med hänsyn till kränkningens allvar ska den sexuella handlingen som beskrivits ovan jämföras med ett samlag.

Brottet ska bedömas som grovt med hänsyn till att Adan Mohamed Hassan har använt våld och hotat med att han har haft kniv, samt att målsäganden har varit endast 12 år gammal och blivit plötsligt överfallen av en för målsäganden okänd gärningsman.

Adan Mohamed Hassan begick gärningen med uppsåt. Adan Mohamed Hassan hade vidare åtminstone skälig anledning att anta att målsäganden var under 15 år.

Yrkande i andra hand: försök till grov våldtäkt mot barn (alternativt försök till våldtäkt mot barn)

Adan Mohamed Hassan har i vart fall försökt att stoppa upp sitt finger eller fingrar i Sekretess A:s anal enligt ovan och då vidrört på och strax bredvid Sekretess A:s analöppning.

Det har förelegat fara för att handlingen skulle leda till brottets fullbordning alternativt har en sådan fara endast på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten. Sekretess A har under en längre stund försökt vrida sig undan för att undvika att fingrarna ska komma in i analen, samt gett Adan Mohamed Hassan sina pengar för att få denna att lämna.

Åtalspunkt 2

2.1 Sexuellt ofredande

Adan Mohamed Hassan har hållit fast Sekretess B som var 11 år och gjort flera försök att ta denne på alternativt i rumpan. Vid ett tillfälle har han tagit Sekretess B på rumpan med båda händerna. Det hände den 18 december 2019 i Upplands Väsby kommun.

Adan Mohamed Hassan begick gärningen med uppsåt. Vidare hade Adan Mohamed Hassan åtminstone skälig anledning att anta att målsäganden var under 15 år.

2.2 Olaga hot

Adan Mohamed Hassan har hotat Sekretess B genom att genom att i samband med ovanstående händelse ha talat om för Sekretess B att han hade en kniv. Det hände den 18 december 2019 i Upplands Väsby kommun.

Hotet var sådant att Sekretess B kunde förväntas känna allvarlig rädsla för sin personliga säkerhet samt säkerhet till frihet och frid.

Adan Mohamed Hassan begick gärningen med uppsåt.

ATTUNDA TINGSRÄTT

DOM
2020-09-03

B 15535-19

Brottmålsenhet

Åklagaren har förklarat att gärningsbeskrivningen i åtalspunkten 1 enligt hennes bedömning rymmer grovt sexuellt övergrepp mot barn alternativt sexuellt övergrepp mot barn, varför Adan Mohamed Hassan bör försvara sig även däremot.

Sekreteress A har biträtt åtalet och yrkat att Adan Mohamed Hassan ska betala 215 200 kr i skadestånd och ränta enligt 6 § räntelagen på beloppet från den 27 november 2019 till dess betalning sker. Av beloppet avser 200 000 kr kränkning, 15 000 kr sveda och värk och 200 kr förlorade pengar.

Sekreteress B har biträtt åtalet och yrkat att Adan Mohamed Hassan ska betala 24 800 kr i skadestånd och ränta enligt 6 § räntelagen på beloppet från den 18 december 2019 till dess betalning sker. Av beloppet avser 17 000 kr kränkning och 7 800 kr sveda och värk.

Adan Mohamed Hassan har förnekat gärningarna.

Adan Mohamed Hassan har motsatt sig skadeståndsyrkandena, men accepterat sättet att beräkna ränta.

DOMSKÄL

Ska Adan Mohamed Hassan dömas för gärningen i åtalspunkten 1?

Utredning

Adan Mohamed Hassan har hörts. På åklagarens begäran har uppspelning av videoinspelade förhör med målsäganden Sekreteress A, och med Sekreteress A:s föräldrar Sekreteress A1 och A2, skett. På åklagarens begäran har förhör hållits med vittnet Abdi Hashi Warsame. På åklagarens och försvarets begäran har förhör hållits med Adam Majeovski.

Åklagaren har som övrig bevisning åberopat följande. En händelserapport från polisen, kartor och ett foto från vallning av det aktuella området, ett rättsintyg avseende Sekretess A, en kompositbild av den misstänkte med tillhörande PM, underlag för en fotokonfrontation, schema från Adan Mohamed Hassans boende, beslagsprotokoll, foton på hos Adan Mohamed Hassan beslagtagna kläder och Nationellt forensiskt centrum's analysresultat av DNA-spår på beslagtagna egendom.

Försvaret har åberopat ett nedtecknat polisförhör under förundersökningen med Sekretess A.

Gällande rätt

Den som, med ett barn under 15 år, genomför ett samlag eller en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag, döms enligt 6 kap. 4 § första stycket brottsbalken för våldtäkt mot barn till fängelse i lägst två och högst sex år.

Bestämmelsen i 6 kap. 4 § brottsbalken kräver inte att gärningsmannen har använt våld eller hot eller utsatt barnet för tvång. Våldtäkt mot barn har begåtts när en person har genomfört samlag eller en därmed jämförlig sexuell handling med ett barn som inte fyllt 15 år, oavsett hur det gått till.

Bestämmelsen om våldtäkt mot barn avser dock endast samlag och andra sexuella handlingar som vid en objektiv bedömning är jämförliga med samlag med hänsyn till kränkningens allvar. Det är enbart omständigheterna kring den sexuella handlingen, och inte de medel i form av t.ex. hot som gärningsmannen har använt för att genomföra den, som har betydelse för bedömningen av graden av kränkning.

Exempel på omständigheter kring den sexuella handlingen som kan påverka bedömningen av kränkningen är den sexuella handlingens varaktighet, om den varit förenad med smärta, sår eller annan kroppsskada samt om den i övrigt innehållit förödmjukande eller förnedrande inslag. Som exempel på sexuella handlingar förutom samlag som omfattas av bestämmelsen kan nämnas orala och anala samlag samt att föra in föremål, fingrar eller en knytnäve i en kvinnas underliv. Även att föra in t.ex. föremål eller fingrar i anus på en person omfattas. Som våldtäkt ska endast de mest allvarliga sexuella kränkningarna bestraffas. (Se bland annat prop. 2012/13:111 s. 111 f., NJA 2006 s. 221, NJA 2008 s. 1096 I och II samt Svea hovrätts dom den 19 februari 2016 i mål nr B 30-16, särskilt angående åtalspunkten 3, Svea hovrätts dom den 9 juni 2020 i mål nr B 4411-20 och Hovrätten för västra Sveriges dom den 27 juni 2019 i mål nr B 3066-19.)

Till ansvar för bland annat våldtäkt mot barn döms även den som inte haft uppsåt till, men varit oaktsam, beträffande omständigheten att den andra personen inte uppnått 15 års ålder (6 kap.13 § brottsbalken).

Om brottet med hänsyn till omständigheterna är att anse som mindre grovt, döms enligt 6 kap. 5 § brottsbalken för sexuellt utnyttjande av barn till fängelse i högst fyra år. Om brottet är att anse som grovt döms för grov våldtäkt mot barn till fängelse i lägst fem och högst tio år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas bland annat om gärningsmannen har använt våld eller hot om brottslig gärning.

Även försök till våldtäkt mot barn är straffbelagt. För att döma för försök till brott krävs att fara förelegat att handlingen skulle leda till brottets fullbordning eller sådan fara endast på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten. Straffskalan för försök till brott motsvarar maxstraffet för fullbordat brott. För försök till brott gäller inte samma undre gräns som för det fullbordade brottet. Straffet för försök får dock

inte sättas under fängelse, om lägsta straff för det fullbordade brottet är fängelse i två år eller däröver.

Klarlagd bakgrund

Det står klart att Adan Mohamed Hassan dagen för den påstådda gärningen var placerad på ett HVB-hem i närheten av den påstådda brottsplatsen. Det står också klart att Sekretess A då var 12 år och att hens föräldrar den dagen tillkallade polis för att anmäla att Sekretess A blivit angripen av en för dem okänd kille.

Berättelserna i korthet

Sekretess A har berättat i huvudsak följande. Hen gick utmed en gata i Upplands Väsby. En man tog tag om hans nacke och höll fast hen. Det grepp mannen höll var obehagligt och gjorde ”inte så länge” ”pyttelite ont”. Den andra handen stoppade mannen ner innanför hens underkläder, där rumpan är. Mannen sa att han bara ville se. När hen försökte få mannen att sluta sa mannen att han hade kniv. Hen såg inte att mannen hade någon kniv, men hen blev väldigt rädd och ville inte riskera att mannen hade en. För att få mannen att upphöra erbjöd hen honom sin plånbok med 200 kr i, om mannen slutade. Mannen tog då pengarna och sprang därifrån. Hen var jätterädd, sprang och ringde sin pappa. Efter händelsen var hen rädd. Hen kunde inte sova och ville inte gå ut själv, inte ens med sina vänner. Hen ville ha skjuts till och från skolan.

När det gäller vad Sekretess A närmare har berättat om vad gärningsmannen gjorde med handen sedan han stoppat den innanför hens underkläder, innefattande eventuell penetrationen av analen med en eller flera fingrar, återkommer tingsrätten till det nedan.

Adan Mohamed Hassan har i huvudsak uppgett att han aldrig har träffat Sekretess A och inte känner igen något av det som Sekretess A har berättat.

Vilka uppgifter som vittnena har lämnat återges nedan i den mån dessa har varit av betydelse för tingsrättens bedömning.

Om tingsrättens bevisvärdering

För fällande dom i brottmål krävs att domstolen genom den utredning som har lagts fram finner det ställt utom rimligt tvivel att den åtalade har begått de gärningar som åklagaren påstår. Beviskravet kan uttryckas även på det viset, att det ska vara praktiskt taget uteslutet att det har gått till på något annat sätt än det som åklagaren har hävdad. Åklagaren har bevisbördan för vad som påstås i gärningsbeskrivningen.

Högsta domstolen har i flera rättsfall uttalat sig om bevisvärdering i mål om sexualbrott (se t.ex. NJA 2010 s. 671, NJA 2009 s. 447 I och II samt NJA 2017 s. 316 I och II). Bevisning om själva händelsen består i ett våldtäktsmål ofta främst av parternas berättelser. I rättsfallen uttalas att en trovärdig utsaga från målsäganden i förening med vad som i övrigt har framkommit i målet kan vara tillräckligt för en fällande dom. Högsta domstolen har angett ett antal kriterier som kan vara behjälpliga vid bedömningen av utsagorna och därvid anfört att det förhållandet att en utsaga är klar, lång och detaljrik ofta kan vara tecken på att den är sann, medan det saknas egentligt stöd för att anse att konstansbrister (i bemärkelsen att lägga till eller ta bort information) är ett kriterium på bristande tillförlitlighet. Högsta domstolen har också pekat på att i våldtäktsmål bygger bevisningen, utöver parternas berättelser, inte sällan på att målsäganden efter händelsen berättat om den för andra personer som hörs som vittnen. Domstolen har därvid funnit att sådana vittnesuppgifter, tillsammans med vittnenas egna iakttagelser av exempelvis målsägandens beteende och reaktioner efter händelsen, kan utgöra ett indirekt stöd för målsägandens berättelse. Högsta domstolen har också pekat på att när, som i

detta fall, målsäganden inte kan höras inför rätten, så kommer förhör i regel att hållas under förundersökningen och återges under huvudförhandlingen genom uppspelning av videoupptagningar. I sådana fall blir det av stor betydelse hur förhören har genomförts, t.ex. att frågorna är så öppna som möjligt så att den hördes ges möjlighet att berätta med egna ord. Vidare att även om rättssäkerhetsgarantier har upprätthållits, såsom att försvararen har fått tillfälle att framföra frågor, måste beaktas att ett sådant förhör i regel innebär sämre möjligheter för försvararen att ställa följd- och motfrågor.

En metod för bevisvärdering innebär att domstolen som ett första steg prövar om värdet av den bevisning som stöder åklagarens gärningspåståenden är så stark att det räcker för att åtalet ska vara ställt bortom rimligt tvivel. Endast om den bevisning som stöder åtalet har en sådan styrka finns det anledning för domstolen att i ett andra steg pröva den bevisning som talar mot åtalet (motbevisningen), t.ex. den tilltalades berättelse. Domstolen ska då bedöma om den bevisningen antingen motbevisar åklagarens gärningspåståenden, eller i vart fall tar sådan kraft från den bevisning som talar för åklagarens gärningspåståenden, att beviskravet för en fällande dom inte är uppnått. Bevisbedömningen ska avslutas med en övergripande och slutlig sammanvägning av bevisningen. (Se rättsfallen NJA 2015 s. 702 och NJA 2017 s. 316.)

Tingsrättens bedömning av bevisningen till stöd för åtalet

Tingsrätten kommer nu att pröva följande frågeställningar i angiven ordning. Har åklagaren bevisat

- att Sekretess A av någon har blivit utsatt för den gärning som åklagaren har påstått,
- att Adan Mohamed Hassan var gärningsmannen, samt
- att Adan Mohamed Hassan har haft det uppsåt som krävs för fällande dom?

För varje frågeställning kommer tingsrätten först att pröva om utredningen till stöd för åtalet är tillräcklig för att vad åklagaren påstår ska vara styrkt bortom rimligt tvivel. Om den bevisning som stöder åtalet i sig är tillräcklig för fällande dom kommer tingsrätten att värdera Adan Mohamed Hassans berättelse och eventuell annan bevisning som talar mot åtalet.

Om påstådd gärning helt eller delvis är bevisad ska tingsrätten pröva vilket brott gärningen är att rubricera som.

Frågan om Sekretess A av någon har blivit utsatt för påstådd gärning

Sekretess A:s utsaga framstår som mycket trovärdig. Med trovärdig menas att hen försökt att så sanningsenligt som möjligt berätta vad hen har kommit ihåg från händelsen. Berättelsen är klar, lång, levande och följdriktig. Den innehåller även detaljer som ger intryck av spontana hågkomster, som t.ex. att det kändes äckligt och tankegångarna när gärningsmannen sa att han hade en kniv. Det har inte kommit fram något som skulle ge anledning att tro att Sekretess A medvetet skulle lämna oriktiga uppgifter. I viktiga delar vinner berättelsen även, vilket närmare förklaras nedan, stöd av utredningen i övrigt. Tingsrätten finner därför att berättelsen framstår som självupplevd. Det har inte heller framkommit någon omständighet som ger anledning att tro att Sekretess A skulle ha uppfattat situationen på ett sätt som inte överensstämmer med verkligheten.

Som vittnen har Sekretess A:s föräldrar och polismannen Adam Majewski hörts. De har alla lämnat i sig både trovärdiga och tillförlitliga berättelser. De har alla berättat att Sekretess A efter händelsen uppträtt på ett sätt som är väl förenligt med att hen har utsatts för den gärning som hen själv har berättat om. Föräldrarna har därvid lämnat uppgifter innebärande att Sekretess A var upprörd, nervös, ledsen samt hoppade runt, skrek och grät. Adam Majewski har berättat att familjen var mycket skrädd samt att Sekretess A mådde väldigt dåligt och var ledsen hela tiden. Han har

även berättat att Sekretess A upplevde skam, att hen försökte undvika att prata om händelsen i detalj och att det inte gick att få sådan kontakt med Sekretess A att han kunde hålla ett riktigt förhör. Föräldrarnas och Adam Majewskis vittnesmål innebär också att Sekretess A för dem berättat om händelsen på ett sätt som väl svarar mot vad hen har berättat i polisförhör. Tingsrätten behandlar nedan närmare frågan om penetration av analen.

Sekretess A:s föräldrar har därtill berättat att Sekretess A inte bara direkt efter händelsen reagerat på ett sätt som är förenligt med hens uppgifter om övergreppet utan även i tiden därefter fortsatt att uppträda i enlighet därmed. De har lämnat uppgifter innebärande att Sekretess A har varit rädd och inte kunnat ta sig själv till skolan, att hen behövde sova med sina föräldrar under några veckor efteråt, att hen har haft mardrömmar och vaknat upp skrikande, att hen fortfarande inte vid tidpunkten för förhöret med dem 1 juli 2019 var som vanligt utan fortfarande hade större behov av sina föräldrar. Föräldrarnas berättelser innebär också att familjen till följd av händelsen har bytt bostad och att de för att tillgodose Sekretess A:s behov av dem har fått byta arbeten. Enligt föräldrarna har Sekretess A vid ett tillfälle efter händelsen varit hos en barnpsykolog, men hen ville inte fortsätta därefter och de har inte på annat sätt sökt professionell hjälp.

Sekretess A:s uppgifter om att en person stoppat sin hand innanför hens underkläder vinner också starkt stöd av att DNA från en annan person har påträffats på insidan av de underkläder som Sekretess A bar under händelsen. Enligt sakkunnigutlåtandet från Nationellt forensiskt centrum talar resultaten extremt starkt för att det DNA:t kommer från Adan Mohamed Hassan (Grad + 4), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting till honom.

Det ovan nämnda innebär att Sekretess A:s berättelse i sig framstår som trovärdig och tillförlitlig samt får stöd av utredningen i övrigt. Sekretess A:s berättelse innebär att gärningsmannen använt visst våld för att hålla fast honom. Berättelsen

innebär också att gärningsmannen sade att han hade en kniv när Sekretess A försökte komma loss. Tingsrätten kommer nu att närmare gå in på bevisningen till stöd för åklagarens påstående om att gärningsmannen har stoppat upp sitt finger alternativt fingrar i Sekretess A:s anal, alternativt försökt göra så och därvid vidrört på och strax bredvid Sekretess A:s analöppning.

När det gäller vad gärningsmannen gjorde med handen sedan han stoppat den innanför Sekretess A:s underkläder har Adam Majewski från det första förhöret med Sekretess B, som nedtecknats i konceptform, antecknat att Sekretess A sagt att gärningsmannen försökte stoppa in fingret i hens rumpa och att mannen inte lyckades stoppa in fingret i rumpan. Under de videoinspelade förhören som tingsrätten tagit del av har Sekretess A berättat att mannen hade fingrar på hens skinka. Sekretess A har också upprepade gånger sagt att mannen försökte stoppa in ett finger i hens anallhål. Sekretess A har också sagt att fingret var ”typ precis utanför”, att hen försökte hoppa runt och trycka bort mannens händer utan att det direkt fungerade, att mannen försökte trycka in och ”ta upp lite så”, att mannen försökte ta skinkan lite åt sidan, att fingret vidrörde precis ”vid sidan av mitt hål”, att hen försökte ”liksom ta bort den lite så den gick lite ut fast han försökte ta in den”, att mannen försökte ta fingret ”så långt in som möjligt” fast hen kunde inte låta det ske så hen försökte putta bort det, hen märkte att mannen försökte ta in det så långt som möjligt eftersom hen kände att mannen tryckte in fingret. Sekretess A har vidare uppgett att mannen hade fingret så i typ 3-5 minuter samt att det kändes obekvämt, väldigt obehagligt och äckligt. På fråga från förhørsledaren om hur långt mannen kom med fingret har Sekretess A svarat ”inte så långt”, ”inte liksom för långt in” och i samband med det visat sin fingertopp. Förhørsledaren sade därefter att Sekretess A visade fram till första leden av fingertoppen, varefter Sekretess A gjorde ett bekräftande ljud. Sekretess A har också senare på ny fråga från förhørsledaren om ”den övre delen som du visar fingertoppen var” fortsatt meningen genom att säga ”i hålet”.

Sekreteress A:s föräldrar har berättat att de inte har frågat Sekreteress A om några detaljer kring händelsen, att Sekreteress A när hen har berättat om händelsen har gjort det på deras språk och att på deras språk kan det uttryck hen använt betyda både *på* och *i* rumpan.

Tingsrätten kan direkt konstatera att Sekreteress A entydigt har berättat att det varit tal om ett finger vid analen. Det är således inte bevisat att gärningsmannen stoppat upp eller försökt att stoppa upp *flera* fingrar. Den omständigheten att Sekreteress A har uttryckt att gärningsmannen försökte stoppa in fingret utesluter inte att gärningsmannen stoppade upp fingret till viss del i analöppningen, om än att gärningsmannen misslyckades med att stoppa in fingret som långt som Sekreteress A uppfattade att mannen ville. Sekreteress A:s upprepade uppgifter om att mannen enbart försökt stoppa in fingret talar dock mot att gärningsmannen lyckades göra det. När Sekreteress A mot slutet av det andra förhöret lämnar uppgifter som kan tolkas som att det har varit tal om en penetration är det först sedan han fått direkta frågor om hur långt in fingret kom. Det kan enligt tingsrätten inte uteslutas att när Sekreteress A sedan visar fingertoppen så skulle det, särskilt mot bakgrund av de uppgifter hen lämnat tidigare, kunna vara tal om att det är framsidan av fingertoppen hen menar i viss mån har trängt in och inte hela fingret fram till första leden. Med särskilt beaktande av Sekreteress A:s spontant har lämnat i sig detaljerade uppgifter innebärande att fingret var ”typ precis utanför” och att fingret vidrörde precis ”vid sidan av mitt hål” finner tingsrätten att bevisningen till stöd för åtalet inte är tillräcklig för att annat ska vara bevisat än vad åklagaren har påstått i andra hand, dvs. att gärningsmannen har vidrört på och strax bredvid Sekreteress A:s analöppning.

Sekreteress A:s berättelse ger entydigt stöd åt att gärningsmannen försökte att stoppa upp fingret i analen. Vidare att det var till följd av Sekreteress A:s rörelser för att förhindra det som gärningsmannen misslyckades. Sekreteress A:s uppgifter ger också tydligt stöd åt att gärningen avbröts först sedan Sekreteress A erbjöd gärningsmannen

pengar för att lämna platsen. Bevisningen till stöd för åtalet är tillräcklig för att det även ska vara styrkt bortom rimligt tvivel att gärningsmannen har försökt att stoppa upp sitt finger i Sekretess A:s anal och att fara har förelegat för att handlingen skulle leda till brottets fullbordan.

Enligt tingsrättens mening är den bevisning som stöder åtalet tillsammans så stark att den i sig – om bevisning som talar mot åtalet inte föranleder annat – är tillräcklig för att beviskravet ska vara uppfyllt beträffande de objektiva brottsrekvisiten i åklagarens alternativa gärningsbeskrivning (yrkandet i andra hand), med den kommentaren att den inte är tillräcklig för att det ska vara bevisat att gärningsmannen har försökt att stoppa upp flera fingrar och att tingsrätten ännu inte har prövat vem som är gärningsmannen. Frågan är då om motbevisningen leder till att någon del inte skulle vara bevisad. Adan Mohamed Hassan har inte lämnat några uppgifter som skulle kunna få den följden. Det finns inte heller någon annan utredning med den effekten. Tingsrätten finner det därmed vid en sammantagen bedömning bevisat att Sekretess A objektivt sett har varit utsatt för den gärning som åklagaren har påstått i sin alternativa gärningsbeskrivning (yrkandet i andra hand), om än att det enbart är bevisat att det har handlat om ett finger.

Frågan om Adan Mohamed Hassan var gärningsmannen

Tingsrätten övergår nu till frågan om åklagaren har bevisat att Adan Mohamed Hassan var gärningsmannen. Tingsrätten prövar då först om utredningen till stöd för åtalet är tillräcklig för att så ska vara styrkt bortom rimligt tvivel.

Den avgörande bevisningen härvid är att DNA från en annan person har påträffats på insidan av de underkläder som Sekretess A bar under händelsen. Som tingsrätten redan tagit upp talar enligt sakkunnigutlåtandet från Nationellt forensiskt centrum resultaten extremt starkt för att det DNA:t kommer från Adan Mohamed Hassan

(Grad + 4), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting till honom.

Därtill kommer att Sekretess A direkt efter händelsen, och även fortsättningsvis, har lämnat ett signalement på gärningsmannen som stämmer in på Adan Mohamed Hassans utseende och ålder. Även den kompositbild som togs fram utifrån Sekretess A:s uppgifter överensstämmer därmed. Vidare har Sekretess A vid en fotokonfrontation uppgett att bilden på Adan Mohamed Hassan, bland bilder på killar med motsvarande hudfärg och ålder som Adan Mohamed Hassan, var den som var mest lik gärningsmannen. Bland Adan Mohamed Hassans kläder har polisen hittat kläder som motsvarar de som gärningsmannen bar enligt Sekretess A:s beskrivning. Med hänsyn till att det handlar om mycket vanligt förekommande kläder är bevisvärdet därav dock mycket lågt. För att Adan Mohamed Hassan begick den nu aktuella gärningen talar även i viss mån den bevisning som enligt nedan talar för att han begick de likartade gärningarna i åtalspunkterna 2.1 och 2.2.

Enligt tingsrättens mening är den bevisning som stöder åtalet tillsammans så stark att den i sig – om bevisning som talar mot åtalet inte föranleder annat – är tillräcklig för att beviskravet ska vara uppfyllt när det gäller att Adan Mohamed Hassan var gärningsmannen. Frågan är då om motbevisningen ska leda till att så ändå inte ska anses bevisat. Adan Mohamed Hassan har inte lämnat några uppgifter som skulle kunna få den följd. Det kan vidare konstateras att åklagarens bevisning innebär att Adan Mohamed Hassan bodde i närheten av brottsplatsen och att han kring den tid när gärningen begicks inte deltog i schemalagda aktiviteter vid det hem där han bodde. Det finns i målet ingen bevisning som innebär att han vid tidpunkten för gärningen gjorde något annat eller som på annat sätt innebär att han omöjligt hade kunnat vara gärningsmannen. Det finns i målet inte heller någon annan bevisning med effekten att beviskravet inte skulle längre skulle vara uppfyllt när det gäller att Adan Mohamed Hassan var gärningsmannen. Tingsrätten finner det vid en sammantagen bedömning bevisat att han var gärningsmannen.

Frågan om Adan Mohamed Hassans uppsåt

Tingsrätten har alltså ovan funnit att åklagaren har bevisat samtliga objektiva brottsrekvisit i sin alternativa gärningsbeskrivning (yrkandet i andra hand), om än att det enbart är bevisat att det har handlat om ett finger. Frågan är nu om Adan Mohamed Hassan har haft det uppsåt som krävs för att han ska dömas för brott.

En grundläggande förutsättning för att uppsåt över huvud taget ska kunna föreligga är att gärningsmannen har varit i tillräcklig grad medveten om vad han har gjort. Det innebär att uppsåt inte kan föreligga vid ofrivilliga rörelser, exempelvis när något görs reflexmässigt eller i sömnen. Kravet på medvetenhet innebär däremot inte att handlandet måste ha föregåtts av några överväganden. Att någon handlat impulsivt eller med nedsatt förmåga att inse gärningens innebörd eller att kontrollera sitt handlande utesluter inte att han kan ha haft uppsåt.

Tingsrätten kommer nedan att närmare redogöra för vad som i målet har kommit fram om Adan Mohamed Hassans psykiska hälsa vid tidpunkten för gärningen (se avsnittet angående eventuellt fängelsestraffs längd efter beaktande av Adan Mohamed Hassans psykiska ohälsa och ålder och avsnittet om vilken påföljd som Adan Mohamed Hassan ska ådömas). Det står därigenom klart att Adan Mohamed Hassan när gärningen begicks hade nedsatt förmåga att inse gärningens innebörd och att kontrollera sitt handlande. Av bevisningen till stöd för åtalet framgår dock att Adan Mohamed Hassans handlande när gärningen begicks inte var reflexmässigt eller annars ofrivilligt. Att han eventuellt handlade utan eftertanke och utan full förståelse för gärningens allvar innebär inte att hans handlande var omedvetet. Av Sekretess A:s berättelse framgår det klart att gärningen, inkluderande hotet med kniv, har begåtts på ett medvetet sätt. Bevisningen till stöd för åtalet är tillräcklig för att det ska vara styrkt bortom rimligt tvivel att Adan Mohamed Hassan agerat fullt medvetet och med uppsåt. Sekretess A har också sådant utseende att det måste

varit uppenbart även för Adan Mohamed Hassan att Sekretess A var under 15 år. Omnämmandet av kniv kan utifrån Sekretess A:s berättelse inte haft annat syfte än att framkalla rädsla hos hen och förmå hen att sluta göra motstånd. Det finns i målet ingen bevisning med effekten att beviskravet inte längre skulle vara uppfyllt när det gäller att Adan Mohamed Hassan har begått den bevisade gärningen med uppsåt. Tingsrätten finner det vid en sammantagen bedömning bevisat att Adan Mohamed Hassan har begått gärningen med uppsåt.

Vilket brott gärningen är att rubricera som

Tingsrättens bedömning ovan innebär att åklagaren har bevisat den gärning som åklagaren har påstått i sin alternativa gärningsbeskrivning (yrkandet i andra hand), med den kommentaren att det enbart är bevisat att det har handlat om ett finger. Frågan blir om vad som således bevisats innebär att Adan Mohamed Hassan har försökt att utsätta Sekretess A för en sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar hade varit jämförlig med samlag. Tingsrätten finner att redan den gärningen som bevisligen har utförts uppenbart utgör en sexuell handling i lagrummets bemärkelse. För det fall Adan Mohamed Hassan hade lyckats med sitt bevisade uppsåt att stoppa upp fingret i Sekretess A:s anal hade det vidare varit tal om en sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar hade varit jämförlig med samlag.

Den fullbordade gärningen hade således utgjort våldtäkt mot barn. Brottet hade inte varit att anse som mindre grovt. Frågan är om den fullbordade gärningen hade varit att bedöma som grovt brott och den bevisade gärningen således att rubricera som försök till grov våldtäkt mot barn. För att gärningen ska rubriceras som grov talar särskilt att Sekretess A blev plötsligt överfallen av en okänd person. En sådan gärning, vilket framkommit gäller även Sekretess A, leder ofta till att offret efteråt blir rädd för att vistas i offentliga miljöer. För att gärningen är att bedöma som grov talar också att Adan Mohamed Hassan bevisligen har hållit fast Sekretess A och

hotat hen genom att säga att han hade en kniv. Det har dock varit tal om ett relativt snabbt händelseförlopp. Vidare var den avsedda sexuella handlingen begränsad till att stoppa upp ett finger i analen. Åklagaren har inte påstått att Adan Mohamed Hassan varken lyckats med eller försökt förena den handlingen med annat kränkande agerande som nerdragna byxor, smekningar, kyssar, etc. Vidare har våldet varit begränsat till fasthållande och Adan Mohamed Hassan har inte riktat någon kniv mot Sekretess A utan enbart sagt att han hade en. Tingsrätten finner vid en sammantagen bedömning att gärningen är att rubricera som försök till våldtäkt mot barn och inte som försök till grov våldtäkt mot barn. Det bör dock anmärkas att även försök till våldtäkt mot barn är ett allvarligt brott.

Adan Mohamed Hassan ska således såvitt gäller åtalpunkten 1 dömas för försök till våldtäkt mot barn.

Straffskalan för fullbordad våldtäkt mot barn har en nedre gräns på fängelse två år. För försöksbrottet är därför enligt 23 kap. 1 § brottsbalken fängelse lägsta straff fängelse. Tingsrätten finner att gärningen har ett straffvärde om fängelse 1 år och nio månader, innan beaktande av Adan Mohamed Hassans nedsatta förmåga att inse gärningens innebörd eller att kontrollera sitt handlande (29 kap. 3 § första stycket p. 2 brottsbalken).

Ska Adan Mohamed Hassan dömas för gärningarna i åtalpunkterna 2.1 och 2.2?

Utredning

Adan Mohamed Hassan har hörts. På åklagarens begäran har uppspelning av videoinspelade förhör med målsäganden Sekretess B skett. Förhör har på åklagarens begäran hållits med Sekretess B:s föräldrar Sekretess B1 och Sekretess B2.

På åklagarens begäran har förhör hållits med vittnet Elise Robrandt.

Åklagaren har som övrig bevisning åberopat följande. Kartor och foton från vallning av det aktuella området, Nationellt forensiskt centrum's analysresultat av DNA-spår på beslagtagna egendom, särskilt målsägandes och den misstänktes kläder och kartor ritade av målsäganden Sekretess B.

Gällande rätt

Den som inte har utfört vad som kan betecknas som en sexuell handling mot ett barn, men som sexuellt berör ett barn under 15 år kan dömas för sexuellt ofredande till böter eller fängelse i högst två år (6 kap. 10 § första stycket brottsbalken). En beröring är sexuell om den har en sexuell inriktning i den meningen att det är fråga om att söka reta eller tillfredsställa gärningsmannens sexualdrift. Ansvar för sexuellt ofredande förutsätter uppsåt beträffande de objektiva brottsrekvisiten. Gärningsmannen behöver inte ha haft uppsåt att kränka den andre personens sexuella integritet. Till ansvar för bland annat sexuellt ofredande riktat mot barn döms även den som inte haft uppsåt till, men varit oaktsam, beträffande omständigheten att den andra personen inte uppnått 15 års ålder (6 kap. 13 § brottsbalken).

Den som hotar någon annan med brottslig gärning på ett sätt som är ägnat att hos den hotade framkalla allvarlig rädsla för egen eller annans säkerhet till person, egendom, frihet eller frid, döms för olaga hot till böter eller fängelse i högst ett år (4 kap. 5 § brottsbalken). Det är enligt bestämmelsen tillräckligt att hotet är ägnat att hos den hotade framkalla allvarliga farhågor att hotet skall verkställas. I bestämmelsen fäster man alltså framför allt avseende vid hur situationen har tett sig från den hotades synpunkt. Bestämmelsen om olaga hot straffbelägger endast uppsåtliga gärningar. Uppsåtet måste omfatta de faktiska förhållanden som leder till

slutsatsen att hotet har varit ägnat att framkalla allvarlig rädsla hos den hotade för dennes egen eller annans säkerhet till person, egendom, frihet eller frid.

Klarlagd bakgrund och frågorna i målet

Det står klart att Adan Mohamed Hassan dagen för den påstådda gärningen var placerad på ett HVB-hem i närheten av den påstådda brottsplatsen. Det står också klart att Sekretess B då var 11 år. Vidare står det klart att Sekretess B:s föräldrar den dagen gjorde ett envars-gripande av Adan Mohamed Hassan.

Berättelserna i korthet

Sekretess B har berättat i huvudsak följande. Hen var på väg hemåt. När hen tittade bakåt såg hen en kille. Hen kunde höra att killen började gå snabbare och snabbare, till slut sprang killen fram till hen. Killen pratade i telefon och frågade hen var tågstationen fanns. Efter att ha lämnat anvisningar började hen att gå. Killen gick dock inte mot stationen utan gick med hen, vid sidan, och fortsatte fråga efter anvisningar. Killen var nära och hen förstod att något konstigt hände.

Killen gick bredvid och tog med handen ett tag på en av hens axlar. Hen grät och skrek samt bad att killen skulle släppa och om att få gå hem. Killen sa ”schhh” och att han hade en kniv. Hen blev chockad och rädd. Killen höll hårt i hens axel, det kändes men det gjorde inte jätteont. Killen försökte krama om hen. Tre gånger försökte killen röra hens rumpa, men hen lät honom inte göra det en enda gång utan backade och puttade. Killen sa igen att han hade en kniv. Hen vågade inte ta bort killens arm eftersom hen var rädd att killen skulle ta upp sin kniv. Killen ville att de skulle sätta sig och prata. Hen sa då att om de skulle prata så måste killen släppa hen. Killen sa en gång till att han hade en kniv. Killen var på väg att dra upp sin tröja för att visa kniven, men hen sa att hen inte ville se eftersom hen var rädd för att han i så fall skulle svimma. När killen pratade om att han hade en kniv såg han

helt seriös ut och hen trodde verkligen att killen hade en kniv. Hen tänkte att killen var 16-18 år och om hen hade slagit honom hade killen kanske tagit fram sin kniv och stoppat den i hen, så hen vågade inte det. Hen sa flera gånger till killen att han skulle släppa hen.

Killen frågade vart hen bodde. Hen tänkte att killen skulle föra honom bort från hemmet och pekade därför som om hemmet låg i motsatt riktning till vad som faktiskt var fallet. Killen kom sedan att föra hen mot hemmet. Killen släppte sedan taget om axeln och klämde med händerna hårt på hens rumpa. När killen klämde kändes det jättekonstigt och hen började vibrera, skrika och gråta. Hen blev jättearg och puttade killen så hårt hen kunde och sprang hemåt. När hen tittade bakåt såg han hur killen sprang åt andra hållet.

Hen kom hem, öppnade dörren, skrek och grät och sa att en kille hade försökt att våldta hen. Hen sa att killen var mörkhyad, hade kort hår, bruna ögon, vit/svart jacka, vit/grå skor och grå/svarta byxor. Föräldrarna gick ut i området för att hitta killen, men de hittade inte honom. Föräldrarna skulle sedan åka med varsin bil för att hitta killen. Trots att hen inte ville följa med sa föräldrarna att hen var tvungen att följa med och försöka hitta killen. Hen var hela tiden jätterädd för att killen skulle komma. Hen åkte med sin mamma. De åkte förbi killen. När de åkte förbi killen pekade hen ut honom. Hen fick rysningar, började gråta och skaka. Hens mamma vände om bilen. När de kom tillbaka hade hens pappa redan hunnit fram till killen och höll fast honom. Hen grät, skrek och skakade.

Hen mår nu dåligt och vågar inte längre gå ut själv.

Adan Mohamed Hassan har berättat i huvudsak följande. Det stämmer att han träffade på Sekretess B. Han var vilse och frågade Sekretess B om vägen till tågstationen. Han höll sin hand på Sekretess B:s axel, men kramade inte hen och rörde inte hen någon annanstans. Han minns inte om han hade någon kniv, han

brukar inte ha det. Han sa till Sekretess B att han hade en kniv, han vet inte varför han sa så. Sekretess B sprang därifrån. Han själv gick därifrån. Sedan kom pappan och höll fast honom.

Åklagaren har föredragit att det från polisförhör med Adan Mohamed Hassan antecknats att han då sagt att han låtsades att han hade ett telefonsamtal med någon och att han, inte mindes exakt, men att han nämnde att han hade tillhygge eller något liknande och att det var på låtsas.

Tingsrättens bedömning av bevisningen till stöd för åtalet

Vad som allmänt gäller för tingsrättens bevisvärdering har tingsrätten redan ovan redogjort för. Tingsrätten kommer nu att pröva följande frågeställningar i angiven ordning. Har åklagaren bevisat

- att Sekretess B av någon har blivit utsatt för de gärningar som åklagaren har påstått,
- att Adan Mohamed Hassan var gärningsmannen, samt
- att Adan Mohamed Hassan har haft det uppsåt som krävs för fällande dom?

För varje frågeställning kommer tingsrätten först att pröva om utredningen till stöd för åtalet är tillräcklig för att vad åklagaren påstår ska vara styrkt bortom rimligt tvivel. Om den bevisning som stöder åtalet i sig är tillräcklig för fällande dom kommer tingsrätten att värdera Adan Mohamed Hassans berättelse och eventuell annan bevisning som talar mot åtalet.

Om påstådda gärningar helt eller delvis är bevisade ska tingsrätten pröva vilka brott gärningarna är att rubricera som.

Frågan om Sekretess B av någon har blivit utsatt för påstådda gärningar

Sekretess B:s utsaga framstår som mycket trovärdig. Med trovärdig menas att hen försökt att så sanningsenligt som möjligt berätta vad hen har kommit ihåg från händelsen. Berättelsen är klar, lång, levande och följdriktig. Den innehåller även detaljer som ger intryck av spontana hågkomster. Hen har på ett för sin ålder mycket detaljerat sätt kunnat beskriva hur hen har känt både under händelseförloppet och efteråt. Det har inte kommit fram något som skulle ge anledning att tro att Sekretess B medvetet skulle lämna oriktiga uppgifter.

Berättelsen vinner även, vilket närmare förklaras nedan, stöd av utredningen i övrigt. Tingsrätten finner därför att berättelsen framstår som självupplevd. Det har inte heller framkommit någon omständighet som ger anledning att tro att Sekretess B skulle ha uppfattat situationen på ett sätt som inte överensstämmer med verkligheten.

Sekretess B:s föräldrar har hörts som vittnen. Föräldrarna har båda lämnat i sig både trovärdiga och tillförlitliga berättelser. De har berättat att Sekretess B efter händelsen uppträtt på ett sätt som är väl förenligt med att hen har utsatts för den gärning som hen själv har berättat om. Föräldrarna har därvid lämnat uppgifter innebärande att Sekretess B kom inspringande, var skräckslagen, gråtfärdig och skakig samt skrek efter hjälp och att en kille hade försökt att våldta hen. Sekretess B:s pappa har berättat att han aldrig tidigare sett ett barn gråta så från hjärtat. Sekretess B:s mamma har också berättat att Sekretess B inte ville följa med för att hitta gärningsmannen, eftersom gärningsmannen hela vägen hade hotat med att han hade kniv på sig och hen trodde att gärningsmannen skulle göra hen eller föräldrarna illa med kniven om de hittade honom. Sekretess B sa också enligt sin mamma att hen inte ville att gärningsmannen skulle känna igen hen eftersom hen i så fall skulle kunna skada hen i skolan. Enligt mamman var Sekretess B helt skakig i bilen. Föräldrarnas vittnesmål innebär också att Sekretess B för dem berättat om händelsen på ett sätt som väl svarar mot vad hen har berättat i polisförhör.

Sekretess B:s föräldrar har därtill berättat att Sekretess B inte bara direkt efter händelsen reagerat på ett sätt som är förenligt med hens uppgifter om övergreppet utan även i tiden därefter fortsatt att uppträda i enlighet därmed. De har lämnat uppgifter innebärande att Sekretess A har blivit rädd av sig, särskilt när hen ser mörkhyade personer, samt att hen fortfarande vid tidpunkten för huvudförhandlingen inte kan gå ut själv eller på samma sätt som tidigare kan sova själv. Båda föräldrarna har berättat att Sekretess B hade gått hem själv efter årets skolavslutning, men då blivit rädd och sprungit hela vägen hem. Sekretess B:s mamma har därvid berättat att Sekretess B kom fram andfådd och skakig samt bad henne om att aldrig mer utsätta hen för det igen. Enligt Sekretess B:s mamma har Sekretess B gått till barnpsykolog 5-6 gånger och ska gå dit igen. Båda föräldrarna har uttryckt det som att gärningsmannen har tagit barndomen från Sekretess B.

När det gäller påståendet om att gärningsmannen hotat Sekretess B genom att säga att han hade en kniv så får det även stöd även av Adan Mohamed Hassans egna uppgifter om att han sagt att han hade en kniv. Därtill har Sekretess B:s mamma berättat att Adan Mohamed Hassan i samband med att de grep honom sa att han, på skoj, till Sekretess B hade sagt att han hade en kniv (se nedan angående frågan om det är bevisat att Adan Mohamed Hassan är gärningsmannen).

Det ovan nämnda innebär att Sekretess B:s berättelse i sig framstår som trovärdig och tillförlitlig samt får stöd av utredningen i övrigt. När det gäller vilka objektiva brottsrekvisit där bevisningen till stöd för åtalet i och för sig är tillräcklig för att beviskravet ska vara uppfyllt kan dock tingsrätten konstatera att det enbart finns stöd för åklagarens påstående om att gärningsmannen har tagit på och försökt att ta på Sekretess B:s rumpa, inte att denne också försökt att ta hen i rumpan. Det är således inte bevisat att gärningsmannen försökt att ta Sekretess B i rumpan. Enligt tingsrättens mening är dock den bevisning som stöder åtalet i övrigt tillsammans så stark att den i sig – om bevisning som talar mot åtalet inte föranleder annat – är tillräcklig för att beviskravet ska vara uppfyllt beträffande de objektiva

brottsrekvisiten i båda de aktuella gärningsbeskrivningarna (tingsrätten prövar gärningsmannafrågan nedan). Frågan är då om motbevisningen leder till att någon del inte skulle vara bevisad. Adan Mohamed Hassan har inte lämnat några uppgifter som skulle kunna få den följd. Det finns inte heller någon annan utredning med den effekten. Tingsrätten finner det därmed vid en sammantagen bedömning bevisat att Sekretess B objektivt sett har varit utsatt för påstådda gärningar, om än att det inte är bevisat att gärningsmannen har försökt att ta Sekretess B i rumpan.

Frågan om Adan Mohamed Hassan var gärningsmannen

Tingsrätten övergår nu till frågan om åklagaren har bevisat att Adan Mohamed Hassan var gärningsmannen. Tingsrätten prövar då först om utredningen till stöd för åtalet är tillräcklig för att så ska vara styrkt bortom rimligt tvivel.

Sekretess B:s mamma har i sitt vittnesmål bekräftat Sekretess B:s uppgifter om att hen från bilen kände igen Adan Mohamed Hassan som gärningsmannen. Därtill kommer att Sekretess B direkt efter händelsen, och sedan fortsatt, har lämnat ett signalement på gärningsmannen som stämmer in på Adan Mohamed Hassans utseende och ålder. Sekretess B:s pappa har berättat att Adan Mohamed Hassan, vid gripandet, frågade honom om han var pappan. Adan Mohamed Hassan har också i förhör vidgått att han träffade på Sekretess B och lämnat flera uppgifter som knyter samman deras berättelser, som att han frågade efter anvisningar till tågstationen, tog en hand på Sekretess B:s axel och sa att han hade en kniv. För att Adan Mohamed Hassan var gärningsmannen talar även i viss mån den bevisning som enligt ovan talar för att han begick den likartade gärningen i åtalspunkten 1.

Enligt tingsrättens mening är den bevisning som stöder åtalet tillsammans så stark att den i sig – om bevisning som talar mot åtalet inte föranleder annat – är tillräcklig för att beviskravet ska vara uppfyllt när det gäller att Adan Mohamed Hassan var gärningsmannen. Frågan är då om motbevisningen ska leda till att så

ändå inte ska anses bevisat. Det finns i målet inte någon bevisning med effekten att beviskravet inte skulle längre skulle vara uppfyllt när det gäller att Adan Mohamed Hassan var gärningsmannen. Tingsrätten finner det vid en sammantagen bedömning bevisat att han var gärningsmannen.

Frågan om Adan Mohamed Hassans uppsåt

Tingsrätten har alltså ovan funnit att åklagaren har bevisat samtliga objektiva brottsrekvisit i gärningsbeskrivningarna för åtalspunkterna 2.1 och 2.2, om än att det inte är bevisat att gärningsmannen har försökt att ta Sekretess B i rumpan. Frågan är nu om Adan Mohamed Hassan har haft det uppsåt som krävs för att han ska dömas för brott.

Tingsrätten har ovan i sin bedömning av åtalspunkten 1 redogjort för att en grundläggande förutsättning för att uppsåt över huvud taget ska kunna föreligga är att gärningsmannen har varit i tillräcklig grad medveten om vad han har gjort.

Tingsrätten kommer nedan att närmare redogöra för vad som i målet har kommit fram om Adan Mohamed Hassans psykiska hälsa vid tidpunkten för gärningen (se avsnittet angående eventuellt fängelsestraffs längd efter beaktande av Adan Mohamed Hassans psykiska ohälsa och ålder och avsnittet om vilken påföljd som Adan Mohamed Hassan ska ådömas). Det står därigenom klart att Adan Mohamed Hassan när gärningen begicks hade nedsatt förmåga att inse gärningens innebörd och att kontrollera sitt handlande. Av bevisningen till stöd för åtalet framgår dock att Adan Mohamed Hassans handlande när nu aktuella gärningar begicks inte var reflexmässigt eller annars ofrivilligt. Att han eventuellt handlade utan eftertanke och utan full förståelse för gärningens allvar innebär inte att hans handlande var omedvetet. Av Sekretess B:s berättelse framgår det klart att gärningarna, inkluderande hotet med kniv, har begåtts på ett medvetet sätt. Bevisningen till stöd för åtalet är tillräcklig för att det ska vara styrkt bortom rimligt tvivel att Adan

Mohamed Hassan agerat fullt medvetet och med uppsåt. Sekretess B har också sådant utseende att det måste varit uppenbart även för Adan Mohamed Hassan att Sekretess B var under 15 år. Omnämmandet av kniv kan utifrån Sekretess B:s berättelse inte haft annat syfte än att framkalla rädsla hos hen och förmå hen att sluta göra motstånd. Det finns i målet ingen bevisning med effekten att beviskravet inte längre skulle vara uppfyllt när det gäller att Adan Mohamed Hassan har begått de bevisade gärningarna med uppsåt. Tingsrätten finner det vid en sammantagen bedömning bevisat att Adan Mohamed Hassan har begått gärningarna med uppsåt.

Vilka brott gärningarna är att rubricera som

Gärningarna är att rubricera som åklagaren har gjort. Det kan därvid särskilt påtalas att Adan Mohamed Hassan har försökt att och tagit på Sekretess B:s rumpa. Det är tal om beröring med en påtaglig sexuell prägel. Åtalet mot Adan Mohamed Hassan i åtalspunkterna 2.1 och 2.2 för sexuellt ofredande respektive olaga hot ska således bifallas.

Nu aktuella gärningar är begångna under ett och samma händelseförlopp och straffvärdet för båda gärningarna bör bedömas samlat. Vid bestämmande av straffvärdet för gärningarna, innan beaktande av Adan Mohamed Hassans eventuella nedsatta förmåga att inse gärningens innebörd eller att kontrollera sitt handlande (29 kap. 3 § första stycket p. 2 brottsbalken), bör det dock påminnas om att åtalet inte avser försök till våldtäkt mot barn. Sekretess B och hans föräldrar har berättat att de har uppfattat gärningarna som ett försök till våldtäkt och deras upplevelse präglas också därav. Åtalet avser dock alltså inte försök till våldtäkt mot barn. Vad tingsrätten har att bedöma straffvärdet av är att Adan Mohamed Hassan, i korthet, under ett händelseförlopp på några minuter har hållit fast Sekretess B med ett grepp om axel, försökt och till slut lyckats ta på hens rumpa samt hotat genom att säga att han hade en kniv.

Sexuella ofredanden och hot utan att tillhygge använts bedöms ofta ha straffvärden på bötesnivå, men kan också ligga på fängelsenivå. (När det gäller bedömningen av straffvärdet av sexuella ofredanden kan i vart fall viss jämförelse ske med t.ex. Svea hovrätts dom den 20 mars 2017 i mål nr B 9668-16, Hovrätten för västra Sveriges dom den 25 september 2018 i mål nr B 2702-18 och RH 2019:7.) Det är i detta fall tal om ett överraskande angrepp av ett barn. Det har även innefattat fasthållande. Ett hot om kniv utgör ett allvarligare hot än om hotet hade avsett våld utan tillhygge. Tingsrätten finner att gärningarna i åtalspunkterna 2.1 och 2.2, innan beaktande av Adan Mohamed Hassans eventuella nedsatta förmåga att inse gärningens innebörd eller att kontrollera sitt handlande, har ett samlat straffvärde om fängelse fyra månader.

Ett eventuellt fängelsestraffs längd efter beaktande av Adan Mohamed Hassans psykiska ohälsa och ålder

Som förmildrande omständigheter vid bedömningen av straffvärdet ska särskilt beaktas om den tilltalade till följd av en allvarlig psykisk störning har haft nedsatt förmåga att inse gärningens innebörd eller att anpassa sitt handlande efter en sådan insikt eller annars till följd av en psykisk störning, sinnesrörelse eller av någon annan orsak har haft nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande (29 kap. 3 § första stycket p. 2 brottsbalken).

Tingsrätten har hämtat in ett rättspsykiatriskt utlåtande. I utlåtandet görs bedömningen att Adan Mohamed Hassan har begått gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning i form av en intellektuell funktionsnedsättning med beteendestörningar och svårigheter att hantera sexuella impulser.

Av utlåtandet framgår vidare följande. Ur ett rättspsykiatriskt perspektiv förefaller sjukdomstillståndet kausalt länkat till gärningarna, som ter sig impulsiva och lustdrivna och kan förstås utifrån hans nedsatta förmåga till omdöme och

konsekvenstänkande. En eventuell drogpåverkan kan enligt utlåtandet inte ensamt förklara Adan Mohamed Hassans psykiska tillstånd vid gärningarna. Han bedöms på basen av den intellektuella funktionsnedsättningen ha haft en kraftigt nedsatt förmåga till insikt i gärningarnas innebörd, i form av ett kortsiktigt tänkande och bristande förmåga att ta hänsyn till andras perspektiv, och en nedsatt förmåga till handlingskontroll, i form av bristande kontroll av sexuella impulser. Den intellektuella funktionsnedsättningen bedöms som medelsvår. Sammantaget bedöms att förmågorna till insikt och handlingskontroll till följd av den allvarliga psykiska störningen vid gärningstillfällena varit nedsatta, men att förmågorna inte helt saknats.

Av utredningen framgår att provtagning av Adan Mohamed Hassan den 18 december 2019 inte visade på förekomst av alkohol eller narkotika i hans blod.

Med beaktande av ovanstående bedömer hovrätten att det är utrett att Adan Mohamed Hassan på grund av en psykisk störning har haft en sådan nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlade som, vid bedömningen av straffvärdet, ska beaktas i mildrande riktning (se t.ex. NJA 2013 s. 1090). Det samlade straffvärdet för gärningarna, efter beaktande av hans nedsatta förmåga, överstiger enligt tingsrätten inte fängelse ett år och sex månader.

När någon har begått ett brott innan hen fyllt 21 år ska gärningsmannens ungdom särskilt beaktas vid straffmätningen. Domstolen får döma till lindrigare straff än som är föreskrivet för brottet (29 kap. 7 § brottsbalken). Adan Mohamed Hassan var nästan 16,5 år när gärningarna begicks. Enligt de principer som allmänt tillämpas i domstolarna brukar straffet för en 16-åring reduceras till ungefär en fjärdedel av vad en vuxen lagöverträdare hade fått. För en 17-åring är motsvarande andel en tredjedel. Hänsynen till Adan Mohamed Hassans låga ålder när han begick brotten innebär att ett fängelsestraff, om ett sådant hade varit aktuellt som påföljd, skulle ha bestämts till fängelse fem månader (straffmätningens värde).

Vilken påföljd ska Adan Mohamed Hassan dömas till?

Adan Mohamed Hassan förekommer under tre avsnitt i belastningsregistret. Den 20 december 2019 dömdes han för misshandel, olaga hot vid två tillfällen, ofredande, grov stöld, försök till grov stöld, häleriförseelse vid två tillfällen och ringa narkotikabrott till ungdomsvård. Adan Mohamed Hassan har begått de i detta mål aktuella brotten före den domen, det betyder att nu aktuella brott är s.k. nyupptäckta brott.

Tingsrätten ska, i enlighet med huvudregeln i 34 kap. 1 § första stycket brottsbalken, bestämma en ny påföljd för den i detta mål tillkommande brottsligheten. Det betyder dock inte att den tidigare domen saknar betydelse vid påföljdsbestämningen. När tingsrätten som i detta fall dömer till en ny påföljd för s.k. nyupptäckta brott ska den enligt 34 kap. 2 § brottsbalken beakta att påföljderna tillsammans inte överstiger vad som skulle ha dömts ut för den samlade brottsligheten. När tingsrätten nedan bestämmer påföljden har den tagit det i beaktande.

Rätten får överlämna den som har begått ett brott, för vilken påföljden inte bedöms kunna stanna vid böter till rättspsykiatrisk vård, om han lider av en allvarlig psykisk störning och det med hänsyn till hans psykiska tillstånd och personliga förhållanden i övrigt är påkallat att han är intagen på en sjukvårdsinrättning för psykiatrisk vård, som är förenad med frihetsberövande och annat tvång (se 31 kap. 3 § första stycket brottsbalken). Domstolen har alltid att, oavsett om i det medicinska utlåtandet förklarats att psykiatrisk vård är påkallad, själv pröva vårdbehovet och överväga huruvida inte annan påföljd än överlämnande bör föredras. Domstolen kan t.ex. finna att den vård som behövs kan anordnas genom annan påföljd. Domstolen kan också finna att t.ex. en villkorlig dom kan vara en tillämplig påföljd om den tilltalades behov av vård redan tillgodoses inom ramen för psykiatrin.

Tingsrätten har hämtat in ett rättspsykiatriskt utlåtande. I utlåtandet görs bedömningen att Adan Mohamed Hassan har begått gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning och att han vid undersökningen fortfarande led av en sådan störning. Därtill har man bedömt att han till följd av sitt psykiska tillstånd och personliga förhållanden i övrigt inte har behov av psykiatrisk vård som är förenad med frihetsberövande och annat tvång samt att det därmed inte finns medicinska förutsättningar att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård.

Tingsrätten har ovan i bedömningen av straffvärdet något närmare redogjort för Adan Mohamed Hassans funktionsnedsättning. Bedömningen i utlåtandet att Adan Mohamed Hassan inte är i behov av psykiatrisk vård som är förenad med frihetsberövande och annat tvång samt att det därmed inte finns medicinska förutsättningar att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård motiveras i huvudsak med att Adan Mohamed Hassans behov av vård- och stödinsatser är tillgodosedda genom hans vistelse på ett SiS-ungdomshem (Statens institutionsstyrelse), där han är placerad på en låst avdelning med personal dygnet runt. I utredningen står också att vid ett eventuellt upphörande av den vårdformen kommer liknande omhändertagande att krävas, åtminstone så länge Adan Mohamed Hassan uppvisar nuvarande problembild.

Av yttrandet från Umeås socialtjänst framgår att Adan Mohamed Hassan är omhändertagen enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) och placerad på ett SiS-ungdomshem. Enligt föreslagen vårdplan ska Adan Mohamed Hassan även fortsatt vara placerad på det hemmet och där få behandling inriktad på att minska risken för återfall i kriminalitet med fokus på sexualbrott.

Påföljden för Adan Mohamed Hassan kan nu bestämmas till antingen ungdomsvård eller rättspsykiatrisk vård. Det kan inledningsvis påminnas om att Adan Mohamed Hassan enbart är drygt 17 år gammal. För ungdomar har enligt tingsrätten de

särskilda ungdomspåföljderna ett försteg framför andra påföljder, under förutsättning att en ungdomspåföljd skulle vara tillräcklig. Tingsrätten finner att Adan Mohamed Hassan har ett särskilt behov av sådan vård eller annan åtgärd enligt lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga som framgår av vårdplanen. Innehållet i vårdplanen framgår av domsbilaga. Vården och åtgärderna syftar till att Adan Mohamed Hassan ska utvecklas gynnsamt. Socialtjänstens planerade åtgärder är så pass ingripande att de kan anses tillräckliga med hänsyn till både tingsrättens bedömning av det samlade straffmättningsvärdet (fängelse fem månader) och brottslighetens art. De planerade åtgärderna är så pass ingripande att det med hänsyn till dessa inte behövs någon tilläggsåtgärd för att ungdomsvården ska få tillräcklig skärpa (jfr rättsfallet NJA 2009 s. 121). Den planerade vården tar i beaktande samhällets behov av skydd genom att Adan Mohamed Hassan kontrolleras och får stöd för att minska risken för att han återfaller i kriminalitet. Tingsrätten finner därför att påföljden för Adan Mohamed Hassan ska bestämmas till ungdomsvård. Eftersom Adan Mohamed Hassan är omhändertagen med stöd av LVU (tvångsvård) ska vårdplanen endast bifogas domen utan att tingsrätten meddelar någon föreskrift om skyldighet att följa kontraktet.

Ska Adan Mohamed Hassan betala något skadestånd?

Åtalspunkten 1

Sekretess A har genom brottet utsatts för en så allvarlig kränkning av den personliga integriteten att kränkingsersättning ska utgå. När det gäller ersättning för kränkning så tillämpas ett schablonbelopp på 100 000 kr vid våldtäkt mot barn, som inte inneburit annat våld eller tvång än det som ligger i att brottet riktas mot ett barn. Om det har förekommit mer uttalat våld eller tvång i samband med brottet bestäms ersättningen för kränkning ofta till 125 000 kr. Ersättning för kränkning kan dock lämnas med högre belopp om det finns ytterligare försvärande

omständigheter. I detta fall är det tal om ett försök till våldtäkt mot barn. De omständigheter som tingsrätten särskilt tagit upp i sin bedömning av hur gärningen ska rubriceras är av betydelse även vid bedömning av kränkningsersättningen. Tingsrätten finner att skälig ersättning för kränkning uppgår till 70 000 kr.

När det gäller ersättning för sveda och värk tillämpas en schabloniserad sådan vid våldtäktsbrott av normalgraden. Ersättningen utgår enligt schablonen till 15 000 kr. Det finns i hovrättspraxis stöd för att tillåta en schabloniserad bedömning avseende ersättning för sveda och värk även för försök till våldtäkt, då uppgående till hälften av det nämnda beloppet, dvs. till 7 500 kr (se Svea hovrätts dom den 19 februari 2016 i mål nr B 30-16). Det motsvarar en akut sjuktid om ca tre månader. Vad Sekretess A och hans föräldrar har berättat innebär inte att det är visat att Sekretess A har haft en akut sjuktid av sådan längd att Sekretess A skulle vara berättigad till mer ersättning än vad som följer vid tillämpning av en sådan schablon. Tingsrätten finner att Sekretess A för sveda och värk har rätt till ersättning om 7 500 kr.

Sekretess A har yrkat att Adan Mohamed Hassan till honom ska betala 200 kr avseende de pengar Sekretess A har berättat att hen gav till Adan Mohamed Hassan. Tingsrätten har ovan funnit bevisat att Adan Mohamed Hassan efter hot och övergrepp på Sekretess A försvann från platsen med dessa pengar. Adan Mohamed Hassan ska ersätta Sekretess A vad denne således har förlorat.

Vad tingsrätten ovan funnit innebär att Adan Mohamed Hassan ska åläggas att till Sekretess A betala 77 700 kr. Om sättet att beräkna räntan råder inte tvist.

Åtalspunkterna 2.1 och 2.2

Sekretess B har genom brotten utsatts för en så allvarlig kränkning av den personliga integriteten att kränkingsersättning ska utgå. Kränkningen har dock inte

varit så allvarlig att det är skäligt att ersättning utgår med yrkat belopp. I stället finner tingsrätten att skälig ersättning uppgår till 10 000 kr.

Sekreteress B har begärt ersättning för sveda och värk med 7 800 kr och har till stöd för det anfört att det motsvarar psykiskt lidande under en akut sjuktid om tre månader. Vad Sekreteress B och hans föräldrar har berättat om Sekreteress B:s mående efter händelsen innefattar att Sekreteress B har haft en akut sjukdomstid om tre månader. De har alla tre lämnat samstämmiga uppgifter. Tingsrätten finner att deras muntliga uppgifter är tillräckliga. Tingsrätten finner således att Sekreteress B har visat att hen har rätt till yrkad ersättning för sveda och värk.

Vad tingsrätten ovan funnit innebär att Adan Mohamed Hassan ska åläggas att till Sekreteress B betala 17 800 kr. Om sättet att beräkna räntan råder inte tvist.

Övriga frågor

Eftersom Adan Mohamed Hassan döms för brott där fängelse ingår i straffskalan ska han betala avgift till brottsofferfonden.

Sekreteressbestämmelserna i 35 kap. 12-13 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska vara tillämpliga även i fortsättningen på det som framgår av domslutet.

Vad målsägandebiträderna har begärt i ersättning är skäligt. De ska tillerkännas begärd ersättning.

Det saknas anledning att ifrågasätta att försvararen verkligen utfört arbete i den omfattning som anges i kostnadsräkningen. Med hänsyn till uppdragets art och omfattning har det emellertid inte varit rimligt att ägna saken den tid och det arbete som angetts. Vid en samlad bedömning finner tingsrätten därför att en arbetstid om

ATTUNDA TINGSRÄTT

DOM
2020-09-03

B 15535-19

Brottmålsenhet

sammanlagt 80 timmar får anses skäligen motiverad för tillvaratagande av Adan Mohamed Hassans rätt i målet.

Med hänsyn till Adan Mohamed Hassans ekonomiska förhållanden ska kostnaden för försvararen och målsägandebiträdena stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (TR-01)

Ett överklagande ställs till Svea hovrätt och ska ha kommit in till tingsrätten senast **den 24 september 2020**.

Malin Käll

I avgörandet har rådmannen Malin Käll samt nämndemännen Lena Lantz, Agneta Dahlström och Joakim Persson Stockhaus deltagit. Rätten är enig.

Utredningsenheten

030630-7794
Mohamed Hassan

Handläggare

Magnus Hägglund

Medhandläggare

Erik Elinge

Datum då vårdplanen färdigställdes

2020-05-12

VÅRDPLAN för vård enligt SoL eller LVU - 11 kap. 3 § SoL och SoF 5 kap. 1 a §

Barnet

Personnummer

030630-7794

Förnamn

Mohamed

Efternamn

Hassan

Vårdnadshavare

Typ av vårdnadshavare

Vårdnadshavare

Personnummer

650310-5766

Förnamn

Hawo

Efternamn

Adan

Vårdnadshavare

Typ av vårdnadshavare

Vårdnadshavare

Personnummer

540101-9558

Förnamn

Mohamed

Efternamn

Sugule

Anledning till beslut om vård

Ansvarig socialsekreterare bedömer att det finns en påtaglig risk att Adans hälsa och utveckling kommer att ta skada om han inte får hjälp att bryta sitt eskalerande kriminella beteende. Vård på hemmaplan i öppna former bedöms inte vara tillräckliga och kan inte utgöra nödvändigt skydd och stöd utifrån det vårdbehov som Adan har. Vårdbehovet bedöms i nuläget endast kunna säkerställas med stöd av LVU, då Adan inte har gett sitt samtycke till placering. Kriterier för 1 § och 3 § LVU anses vara uppfyllda då Adan uppvisar ett socialt nedbrytande beteende.

Mål med vården

Vårdens inriktning

Adan har nyligen genomgått en kognitiv- psykologisk och social utredning under placering på SiS Råby. I denna utredning har det framkommit att Adan löper en hög risk för återfall i kriminalitet om hans placering upphör. De största riskerna som identifierats rör misstankar om ett sexuellt förövarbeteende och utåttagande beteende.

Utredningsenheten

030630-7794
Mohamed Hassan

Målet med vården är att Adan ska få stöd som minskar risken för återfall i kriminalitet med fokus på sexualbrott. Vidare har Adan behov av att utveckla sunda strategier för att hantera känslor i affektstillstånd samt bibehålla drogfrihet.

Den unges utveckling

Hälsa

- Att Adan ska ha en god fysisk och psykisk hälsa.
- Att Adan ska bibehålla en stabil drogfrihet.

Utbildning

- Att Adan ska erbjudas en fungerande skolgång utifrån hans förutsättningar och nivå samt få tillgång till det stöd han behöver i skolan.
- Att Adan motiveras till för honom positiva fritidsaktiviteter.

Känslor och beteende

- Att Adan utvecklar strategier för att hantera känslor i affektstillstånd samt avstå från impulsivt agerande.
- Att Adan ska avstå från att begå kriminella handlingar med särskilt fokus på att minimera risken för återfall i sexualbrott.
- Att Adan ska göra kloka val, utveckla strategier att säga nej till sådant som inte är bra för honom samt att lära sig förhålla sig till regler och normer i samhället.

Sociala relationer

- Att Adan har ett positivt bemötande gentemot andra personer i hans omgivning.

Föreslagna insatser

Placering i hem för vård eller boende (HVB) i form av särskilt ungdomshem enligt 12 § LVU.

Förslag på vårdgivare

SiS Ungdomshem Bärby
Funbo-Broby
755 97 Uppsala
Telefon vxl. 010-453 22 00

Umgänge med föräldrar, vårdnadshavare och andra närstående

Adans umgänge med föräldrar och syskon bedöms vara viktigt. Inledningsvis kommer umgänget bestå av telefonkontakt. En umgängesplanering kommer att upprättas där föräldrar kan besöka Adan vid SiS-hemmet. Umgängesplaneringen kommer att upprättas i samråd mellan ansvarig socialsekreterare, Adan, hans föräldrar samt SiS Ungdomshem Bärby.

Barnets och vårdnadshavarnas syn

Adan har uppgivit att han inte vill vara placerad och vill åter hem till sina föräldrar. Han har även framfört att han inte vill vara placerad på låst avdelning.

Föräldrarna har framfört att de vill att Adan återvänder hem.

Utredningsenheten

030630-7794
Mohamed Hassan

Samtycke till den planerade vården

Personer som ska samtycka till vården

Barnet över 15 år

Vårdnadshavare

Vårdnadshavare

Underskrifter

Barnet

- Jag samtycker till den planerade vården
 Jag samtycker inte till den planerade vården

Mohamed Hassan

Datum

Vårdnadshavare eller motsvarande

- Jag samtycker till den planerade vården
 Jag samtycker inte till den planerade vården

Hawo Adan

Datum

Vårdnadshavare eller motsvarande

- Jag samtycker till den planerade vården
 Jag samtycker inte till den planerade vården

Mohamed Sugule

Datum

Handläggare

Magnus Högberg

2020-05-15

2020-05-15

3(4)

Utredningseenheten

030630-7794
Mohamed Hassan

Magnus Hågglund / Socialsekreterare

Datum

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd.

Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.